

114- CHUYỆN TỖ-KHEO GIÀ ĐƯỢC BỐN QUẢ

Phật pháp rộng lớn, tế độ không cùng, chí tâm cầu đạo, không ai không chứng đạo quả, cho dù có đùa giỡn mà phước đức cũng không mất.

Ngày xưa, có một Tỳ-kheo già, tuổi đã xế chiều, tinh thần uể oải, thấy các Tỳ-kheo trẻ tuổi thuyết đủ loại pháp, nghe nói có bốn quả, tâm sinh ưa thích nói với Tỳ-kheo trẻ:

–Các vị là những người thông minh trí tuệ, xin hãy đem bốn quả ấy ban cho tôi.

Các Tỳ-kheo trẻ xì một tiếng rồi nói:

–Tôi có bốn quả, ngài phải cho chúng tôi ăn một bữa thật ngon, sau đó chúng tôi sẽ cho ngài.

Khi đó vị Tỳ-kheo già nghe lời nói ấy vui mừng, phát tâm ngay thẳng, liền cởi áo Khâm-bà đem bán, mua các thứ đồ ăn ngon bổ, mời các Tỳ-kheo trẻ đến đãi, để cầu xin bốn quả.

Các Tỳ-kheo trẻ khi dùng các thức ăn đó xong, vị ấy chỉ người kia đùa giỡn vị Tỳ-kheo già, nói:

–Này Đại đức, ngài hãy ngồi trong một góc nhà này, chúng tôi sẽ cho ngài quả.

Bấy giờ vị Tỳ-kheo già nghe lời nói ấy rất hoan hỷ đến ngồi ở một góc.

Các Tỳ-kheo trẻ liền lấy trái cầu bằng da đánh lên đầu vị ấy mà nói:

–Đây là quả Tu-đà-hoàn.

Vị Tỳ-kheo già nghe xong giữ tâm không tán loạn, liền được Sơ quả. Các Tỳ-kheo trẻ lại đùa giỡn nói:

–Vừa rồi ngài tuy đã đắc quả Tu-đà-hoàn song phải trải qua bảy lần sinh và bảy lần tử. Vậy hãy dời qua góc khác, tiếp theo chúng tôi sẽ cho ngài quả Tư-đà-hàm.

Khi ấy vị Tỳ-kheo già, nhờ được Sơ quả nên tâm càng thêm tinh tấn, liền đổi chỗ ngồi. Các Tỳ-kheo trẻ lại lấy quả cầu đánh lên đầu vị Tỳ-kheo già và nói:

–Cho ngài quả thứ hai.

Lúc ấy vị Tỳ-kheo già càng thêm chuyên niệm, liền chứng quả thứ hai. Các Tỳ-kheo trẻ lại đùa nói:

–Ngài đã được quả Tư-đà-hàm rồi, vẫn còn cái nạn sinh tử qua lại, ngài hãy qua ngồi chỗ khác. Chúng tôi sẽ cho ngài quả A-na-hàm. Các Tỳ-kheo trẻ lại lấy trái cầu đánh lên đầu vị ấy nói:

–Nay ta cho ngài quả thứ ba.

Khi ấy vị Tỳ-kheo già, nghe xong hoan hỷ, càng thêm chí tâm, tức thời lại chứng quả A-na-hàm.

Các Tỳ-kheo trẻ lại nói đùa:

–Ngài đã được quả Bất hoàn rồi, nhưng vì đối với cõi Sắc, cõi Vô sắc, vẫn còn thọ thân hữu lậu, vô thường biến hoại, mỗi niệm mỗi niệm là khổ. Vậy ngài hãy ngồi qua chỗ khác, tiếp đến chúng tôi sẽ cho ngài quả A-la-hán.

Khi ấy vị Tỳ-kheo già, theo lời ấy đổi chỗ ngồi. Các Tỳ-kheo trẻ lại lấy trái cầu da gõ lên đầu vị ấy nói:

–Nay ta cho ngài quả thứ tư.

Khi ấy vị Tỳ-kheo già, nhất tâm tư duy, liền chứng A-la-hán. Khi được bốn quả rồi, vị ấy vô cùng vui sướng, bày các món ăn ngon bổ, các thứ hương hoa mời các Tỳ-kheo trẻ đến để báo đền ân đức. Cùng luận đàm về công đức vô lậu của đạo phẩm với

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

các Tỳ-kheo trẻ, thì các Tỳ-kheo trẻ không thể nào đối đáp với ngài nổi.

Bấy giờ, vị Tỳ-kheo già mới nói:

–Ta đã chứng đắc quả A-la-hán rồi.

Các Tỳ-kheo trẻ nghe lời nói ấy đến xin tạ lỗi sám hối cái tội trước đây đã đùa giỡn.

Vì thế cho nên người tu hành nên biết rằng nghĩ đến cần điều thiện dù cho đùa giỡn còn được quả báo chân thật, hướng chi là chí tâm thực hiện.

M